

ELS AUTÈNTICS “REIS D’ORIENT”

Cada any, per les festes de Nadal, els pares d’en Martí l’acompanyen en tren a casa de la seva àvia per passar-hi uns dies. I ells retornen a casa seva l’endemà.

Però un bon dia el nen diu als pares:

- *Ja soc gran. ¿Em deixeu anar tot sol a casa de la meva iaia?*

Després de parlar-ne entre ells, li accepten el repte.

A l’estació, s’acomiaten del seu fill tot donant-li alguns consells..., mentre en Martí els respon:

- *Ja ho sé... M’ho heu repetit tantes vegades!*

El pare li posa a la butxaca un petit sobre tancat:

- *Fill, si et trobes malament o et sents insegur... obre’l.*

Ja tenim en Martí, tal com desitjava, assegut dalt del tren. Transcorreguts uns trenta minuts, a prop seu uns desconeguts comencen a discutir, insultar-se i fins i tot a pegar-se.

En Martí comença a agafar por i a sentir-se molt indefens... Se sent acorralat i els seus ulls llagrimegen. En aquest moment crític recorda que el pare li ha posat quelcom a la butxaqueta. Obre el sobre i llegeix, astorat:

- FILL, SOC AL DARRER VAGÓ!

Tots tenim l’experiència d’haver fet un regal i d’haver-lo rebut. La gratuïtat gestada al cor ens dignifica, particularment si forma part de la nostra vida quotidiana i no és un parèntesi nadalenc o d’aniversari. També coincidirem que hi ha regals molt “costosos”, cars, però poc “valuosos”. Per contra, d’altres poden ser molt “valuosos”, com el regal del petit sobre a la butxaca de l’esmentat nen Martí, que “no té preu”. És més, pot marcar el seu futur. El mestre Paulo Freire ho tenia clar: *He de respectar els teus somnis i les teves pors. Però també he de poder tocar aquestes pors com ho fa el psicoanalista.* Podríem afegir-hi, com ho fa algú que t’estima.

En el context d’aquest 2022 es respira “molta por” bloquejadora a nivell casolà i mundial.

Pot ser un bon moment perquè cadascú cerqui el “petit sobre” que tots guardem a la butxaqueta del nostre “pou” interior i l’obri per descobrir que no està sol i pot posar-se a “somniair” en un futur proper on ens sentim valorats, recolzats i estimats. “Lliga la teva arada a un estel i posa’t a caminar” (Rabindranath Tagore).

Comparteixo el “somni” del papa Francesc per a aquest any: *M’agradaria proposar tres camins per construir una pau duradora. En primer lloc, el diàleg entre les generacions, com a base per a la realització de projectes compartits. En segon lloc, l’educació, com a factor de llibertat, responsabilitat i desenvolupament. I, finalment, el treball per a una plena realització de la dignitat humana.* (Missatge per a 55a Jornada Mundial de la Pau. 1 gener 2022).